

Ηφαιστειακό τοπίο

Το νέο resort, λίγο έξω από τη Μεσσαριά, συνδυάζει το νέο και το παλιό: Ανακαινίζει προϋπάρχουσες ξενοδοχειακές μονάδες και τις επεκτείνει με νέα κτίρια, φτάνοντας συνολικά τη δυναμικότητα των 121 δωματίων. Οι παλαιότερες χωροθετήσεις λειτουργιών αναθεωρούνται προς χάρη μιας νέας, συνολικής σχεδίασης, που θέτει το τοπίο ως καθοριστικό παράγοντα.

ΚΕΙΜΕΝΟ DIVERCITY ARCHITECTS, MPLUSM ARCHITECTS | ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΜΑΡΙΑΝΑ ΜΠΙΣΤΗ

Αρχιτεκτονική μελέτη - Interior design: DIVERCITY ARCHITECTS, MPLUSM ARCHITECTS
Στατική μελέτη: ΕΥΔΟΚΙΑ ΚΑΚΑΒΑ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΕΛΙΩΝΗΣ
Η/Μ μελέτη: ARGYROS P&X, EE MELCON ENGINEERING
Μελέτη φωτισμού: ELEFThERIA DEKO & ASSOCIATES LIGHTING DESIGN
Ακουστική μελέτη: TIMAGENIS ACOUSTICS-ARCHITECTS
Αρχιτεκτονική τοπίου: DOXIADIS +
Επιμέλεια έργων τέχνης: ΝΑΝΤΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Project management: AVAX
Κατασκευή: ERMON CONSTRUCTION, APAX CONSTRUCTIONS

Για την πρόσβαση στη reception σχεδιάστηκε ένας κήπος αναρριχώμενων που προσφέρει σκιά. Η αναρτημένη πέργκολα, με συρματόσκοινα σε εφελκυσμό, αποσύρει τις στηρίξεις της και τους κορμούς των φυτών πέρα από τα όρια της περιφερειακής όρασης.

Εκατέρωθεν της ήπιας ραμπόσκαλας, μια διαδρομή νερού κυλά πάνω σε σκαλοπατιαστές πλάκες λάβας, ως αναφορά στην ηφαιστειογενή ιστορία του νησιού. Η reception είναι ένα ανοικτό κτίριο με κουρτίνες να ανεμίζουν. Η κεντρική πισίνα ξεκινά από αυτό το σημείο, καδράρει τη θέα προς τη θάλασσα και κάμπτεται στο

βάθος προς το εστιατόριο, σχηματίζοντας μια τεχνητή παραλία. Γύρω από την περιοχή του νερού κυριαρχούν φυσικά υλικά: στο bar της πισίνας, μακούτι καλύπτει την κάτω παρεία στις πέργκολες, ενώ στο εστιατόριο η οροφή αποκτά φωτιζόμενα πλεκτά καλύθια από λυγαριά. Η παρουσία της φύσης διατηρείται και στο bar του υπερκείμενου ορόφου, σε έναν μεγάλο φυτεμένο τοίχο, καθώς και στη βεράντα, σε νέες μεταλλικές πέργκολες με αναρριχώμενα. Στο bar καθώς και στην κεντρική εσωτερική σκάλα, τα μωσαϊκά δάπεδα συνδυάζονται με μάρμαρα, δημιουργώντας επιφάνειες με πλούτο χρωμάτων, που διατηρούν

την ανάμνηση των θραυσμάτων του ηφαιστειογενούς νησιού και ανακαλούν τα ποικιλόμορφα δάπεδα στα σοκάκια της Σαντορίνης. Με την προσθήκη τέτοιων γήινων, ανθρακί και κοκκινωπών αποχρώσεων, ανατρέπεται η παγιωμένη χρωματική παλέτα του κυκλαδίτικου τοπίου και οι υπόλευκοι αρχιτεκτονικοί όγκοι εμπλουτίζονται με εντάσεις και αντιθέσεις. Ένας νέος κήπος, χαμηλότερα από την επιφάνεια της πισίνας, οδηγεί στο spa, που σχεδιάστηκε ως εσωστρεφές κτίριο με ήπιες καμπύλες να απλώνονται γύρω από μια γραμμική αυλή.

masterplan

Φίλτρα από τούβλινα διαχωριστικά δημιουργούν πορώδη όρια και ένα παιχνίδι σκιάς, επαναφέροντας έτσι και ένα από τα πιο επιτυχή αρχιτεκτονικά ιδιώματα της ανοικοδόμησης της Σαντορίνης μετά τον σεισμό του 1956.

Οι όγκοι των νέων σοσιτών αναπτύσσονται κλιμακωτά και φωλιάζουν στο ανάγλυφο του φυσικού τοπίου, θυμίζοντας παραδοσιακό οικισμό.

Οι τυπικές κυκλαδίτικες γεωμετρίες επαναδιατυπώνονται μέσα από ενιαίες τεθλασμένες χειρονομίες και αποκτούν μία ανατρεπτική δυναμική που αποκαλύπτεται σταδιακά. Τα παντζούρια των σοσιτών ανακαλούν τους

ιδιόμορφους αμπελώνες της Σαντορίνης, με τη χαρακτηριστική "κουλούρα" να ξετυλίγεται, δημιουργώντας μια ξεχωριστή συνθήκη φωτός και σκιάς στο εσωτερικό.

Στα υπάρχοντα γραμμικά κτίρια που περιστοιχίζουν την πισίνα, ο κεντρικός διάδρομος κίνησης αντικαταστάθηκε με μια νέα, υπαίθρια διαδρομή, με πλούτο φωτοσκιάσεων, διώροφες διαπλάτυνσεις και τούβλινα φίλτρα. Η ενσωμάτωση κωνικών εσοχών γίνεται κεντρική θεματική στο πλάσιμο των δωματίων, τόσο στις όψεις όσο και εσωτερικά, όπου σχηματίζονται μοντέρνες "σπηλιές".

Τα δωμάτια στην ισόγεια στάθμη διαθέτουν αυλές και μεταλλικές πέργκολες με μακούτι, που σχετίζεται οπτικά με τους αγρούς γύρω από τη μονάδα.

Στα υπάρχοντα bungalows διαφυλάσσονται οι ιδιωτικοί κήποι με μάνδρες σε ρευστά, οργανικά περιγράμματα. Σε αυτά, όπως και σε πολλά άλλα σημεία της προϋπάρχουσας μονάδας, καταργήθηκαν οι θόλοι και υιοθετήθηκε ένα λεξιλόγιο από λοξές αποτιμήσεις ελεύθερων τοίχων. Το πλάσιμο αυτό των όψεων δίνει ποικιλία στο σύνολο αλλά κυρίως επιχειρεί μια κτισμένη προσομοίωση των σκιών που πέφτουν από όγκο σε όγκο.

Yiorgos Kaplanidis

ARCHITECTURE

Για το εσωτερικό των δωματίων επιλέχθηκαν νέες επιφάνειες μωσαϊκού, ξύλινες επενδύσεις με επιφανειακό κάψιμο της επιφάνειας, φώτα φτιαγμένα από ηφαιστειογενές πέτρωμα και διαχωριστικά με υφασμάτινες επενδύσεις: Υλικά που συγκροτούν μια πλούσια παλέτα με αναφορές στις γήινες αποχρώσεις, όπως αυτές ξεδιπλώνονται κατά την περιήγηση στο νησί. [ek](#)

